

Kolera, og Forslag til Lov om Pensionering af Lærere og Lærereinder ved Almueskolevæsenet paa Færverne, som vedtaget af Folketinget, Forslag til Lov om Konsulatvæsenet, ligeledes som vedtaget af Folketinget, samt endelig Vædringsforslag til 2den Behandling af Forslag til Patentlov.

Et Par af de paa Dagsordenen for i Dag opførte Sager ere kun opførte eventuelt, i det Fristerne efter Forretningsordenen ikke ere omme. Det er fket i Dag, og det vil ske endnu hyppigere i de følgende Dage; men det er jo noget, vi ere vant til paa denne Tid af Sessjonen. Jeg gør derfor allerede nu den almindelige Bemærkning, at naar der ikke fra noget Medlem — et Medlem er nok — med Hensyn til nogen Sag fremsættes Forlangende om, at Afstemning skal finde Sted om, hvorvidt Sagen skal nyde Fremme eller ej, betragter jeg Samtykket som givet. Dette gælder altsaa ikke blot for de to Sager, som ere opførte i Dag, men ogsaa for dem, der komme de følgende Dage.

Endnu skal jeg straks gøre opmærksom paa, at Nummer 2 paa Dagsordenen, Under Behandling af Forslag til Lov om Flytning af Statsbanestationen ved Viborg, maa udsættes, da Indenrigsministeren, hvem vi i denne Sag ikke kunne undvære, ikke kan være til Stede, den vil da komme senere for i Dag, altsaa rykke ned og rimeligvis blive den sidste Sag paa Dagsordenen.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Konsulatvæsenet.

Lovforslaget (findes i Tillæg C.)

Lovforslaget sættes under Forhandling.

Indenrigsministeren (Reedtz-Thott):

Dette Lovforslag er af mig forelagt i det andet Ting i en helt anden Form, end det har i dette Øjeblik. Saaledes som Forslaget blev forelagt af mig, gik det egentlig kun ud paa en nærmere Udvikling af den nu bestaaende Ordning af Konsulatvæsenet. Det har nemlig vist sig i den Tid, der er gået, siden denne Sag sidst blev behandlet, i 1888, at der er forskellige Mønstre ved den da trufne Ordning, idet den Godtgørelse, som Konsulerne paa de store Pladser have faaet, ikke er tilstrækkelig

til at godtgøre dem de Udgifter, som de virkelig have haft ved deres Virksomhed som Konsuler. Under Lovforslagets Behandling i det andet Ting viste det sig imidlertid, at der var en Stemning for at gaa ind paa en anden Ordning, som der fra Regeringens Side ikke kunde være det mindste i Vejen for at slutte sig til, en Ordning, som Grosserer-Societetet ogsaa tidligere havde taget Ordet for, og som gik ud paa, lidt efter lidt, at gaa over til Ansættelsen af udsendte Konsuler, der skulde have Konsulatgæringen som deres Hovedopgave. Forholdet er jo nu det, at Konsulerne indtil Dato have været tagne nærmest mellem Købmændene paa de forskellige Pladser, og de havde da hele Konsulatvirksomheden som en Bisag. Man mente ved den foreslaaede ny Ordning at faa vedkommende Konsuler stærkere interesserede i deres Virksomhed i denne Branche.

Desuden viste der sig ogsaa i det andet Ting en Tilbøjelighed til at komme ind paa en anden Ordning med Hensyn til Afgiftens Opkrævning. Konsulatafgiften bliver nu opkrævet hos vedkommende Konsuler med et vist Beløb pr. Ton henholdsvis ved Skibets Indladning eller Udladning i Havnen. For flere Havnes Vedkommende var Afgiften bleven sat ned tidligere, og der er truffet forskellige Foranstaltninger, hvorved en delvis Indladning og Udladning af Skibet bliver billigere, saaledes at der er en hel Skala af de forskellige Afgifter, som paa den Maade blive erlagte. Denne Ordning har visse Uanskeligheder; det er navnlig vanskeligt at sige, hvad der kan betragtes for at være Mellemløst, og hvad der maa ansees som Endehavn for Røsteskibe og Skibe, der gaa med Fragt, som skal aflades i en Række Havne. Man mente altsaa, at det vilde være heldigst at komme ind paa en anden Ordning, hvorefter Afgifterne blebe erlagte paa en anden Maade. — Imod disse Betragtninger var der fra min Side ingen Anledning til at gøre Indvendinger; Røsteskibet af Udvalgets Arbejde har jeg kunnet slutte mig til, og det er dette Forslag, som for Øjeblikket foreligger for dette Ting.

Dette Forslag gaar nu i § 1 ud paa, at Konsulatafgiften, som hidtil har været opkrævet af danske Handelskibe, der anløbe Havne, hvor dansk Konsul eller Vicekonsul er ansat, bortfalder fra den 1ste Januar 1894. Der er derved altsaa truffen den Ordning med Hensyn til Afgiftens Opkrævning, at medens Konsulatafgiften tidligere har været erlagt i de forskellige Havne, hvor Skibene kom ind, skal den herefter forandres til at være en fast aarlig Afgift af ethvert Skib, som gaar i udenlandsk Fart. Denne